UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De generibus filitationis cum declaratione dicti eua[n]gelici dedit eis potestatem filios dei fieri ca.xxiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Visual Library

¶ De gñibus filiationis cū declaratione dicti euā gelici. dedit eis ptātē filios dei fieri. Ca. xxiij.

AUere pleriq; vanitatis humanae ſtudioſi, q̄ autoritatis aucupādę grā, filij Deoꝝ credi voluerūt, et imprimis Alexāder Macedo Philippi filius, q̄ cū ad tēplum Iouis harenarij veniſſet in Libyā, pręmiſſo, q̄ ſacerdotes ſubornaret, nūcio Iouis filius voluit ſalutari: Sz q̄d noſipſos decipim⁹ dū cupim⁹ vocari q̄d nō ſumus. Et vt Hora. inq̄t. Cur ego ſi nō ſū, ignoroq; poeta ſalutor, breuis et expedita ad gloriā via eſt, quam Socrates dixit, vt ſcilicz quales haberi volum⁹ tales ſim⁹, Docebo ego te quo pacto dei filius fias. id. n. et optādum et factu poſſibile. Ioānes euāgeliſta dedit (inquit) eis ptātem filios Dei fieri. Filius āt multipliciter dicitur, nā qui ex ſubſtātia patris ad eiuſdē naturę ęqualitatē ē genit⁹ naturalis dicitur fili⁹. vt Salomō Dauid, Dauid Ieſſe, Chriſtus Dei Per adoptionē etiā et arrogationē fit fili⁹. Hęc aūt ita differūt. q adoptam⁹ eos qui filij ſunt familias. Arrogam⁹ eos qui ſui iuris ſunt. Arrogare igitur eſt quenq; in filiū ac familiā aſciſcere Et arrogatio ideo dicta eſt, q is q̄ aſciſcit, interrogatur an velit illū iuſtū ſibi filiū eſſē, et is q̄ aſciſcit, rogat̄ an id fieri patiat̄, vel q arrogatio p populi rogationē fiat, cuius hęc v̄ba ſunt. Velitis iubeatis, vt Natan ipſi Dauid tā iure, q̄ lege filius ſiet, quaſi ex eo patre matreq; familias ei⁹ natus eēt, vtiq; ei vitę neciſq; in eum ptās fiat, vti pariēdo filio eſt. Ita vt dixi, ita vos q̄rites rogo. Adoptio autem fit per p̄torē. Prima apud homīes filiatio fit, ex ſanguinibus et voluptate carnis. Duę alię ex volūtate viri. Sed q̄ ex hominib⁹ in filios Dei volūt aſciſci, neq; ex ſanguinib⁹ neq; ex voluptate carnis, neq; ex voluntate viri ſperent id fieri, nunq; inuenit̄ q̄d nō per ſuā viā querit̄. Quo āt pacto id fiat, ad Rom. ſcribēs Paul⁹ explanat, qui ſpū inq̄t Dei agūtur, hi filij Dei ſunt neq; ēm accepiſtis ſpm̄ ſeruitutis, iterū in timore, ſz accepiſtis ſpm̄ adoptiōis filioꝝ, in q̄ clamam⁹ abba, q̄d eſt pater. Ac ſi dicat, q̄ Deū nō, vt ſerui herū timent:

ſed vt filij prẽm amãt, tũ effectu operis, q̃ȝ affectu cordis: hi qꝛ ſpm̃
Dei hñt, qui eſt in gñatione ſpirituali, quaſi ſemẽ filij Dei ſtꝫ, ꝙ ſi fi
lij et heredes, haeredes quidẽ Dei, cohaeredes aũt Chri. Quere ergo
et tu blãdaȝ et foeliceȝ hãc appellatiõem, nõ ꝑ Alexãdri delyramẽta
ſȝ ꝑ Pauli apl'i documẽta. Pauli documẽtũ ẽ ad Galathas q̇ Chri
ſtꝫ, carnẽ ſuã crucifixerũt cũ vicijs et cõcupiſcẽtijs, et hoc ẽ q̃d Pau
lꝰ ſupius dixerat, ſpũ ãbulemꝰ, hoc eſt ei ſpũ ãbulare ſm̃ Chr̃m viue
re: Uita auteȝ Chri quid aliud ẽ, q̃ȝ ꝟtutuȝ oĩm et patiẽtię imp̃mis
cõe gymnaſiuȝ: Si patiẽs ergo fueris filiꝰ Dei iure vocaberis

Qd donoꝝ dei ꝯſideratio iuuat patiam cũ ꝯmendatione familię Gentiuoloꝝ. ¶Ca xxiiij.

SEd cum tot ſint gñã maloꝝ, quibꝰ quaſi decumanis fluctibus frequẽter et ſine pauſa iactamur, Deo potiꝰ gratię agende, ꝙ cum vno malo tot bona poſſideas, q̃ȝ preces fundendae, vt hoc morbo careas, propterea moneo, vt donorũ Dei rõneȝ habeas, et ea reducas frequẽter ad calculũ Si bona animi q̃ris, nõ foecit te Deꝰ rudeȝ, ignauuȝ, ſtolidũve homiẽm, luxui deditũ, gulę obnoxiuȝ (q̃lis hac tempeſtate nobiliuȝ viroꝝ maioꝛ ẽ numerꝰ) ſed cordatũ, ac docileȝ, et ab adoleſcẽtia bene inſtitutũ, liberaliuȝ artiuȝ nõ ignauum, ſacrę etiã ſcripturę ſtudioſuȝ, natura verecũduȝ, iuſtũ, manſuetuȝ, piuȝ, et vt paucis expediaȝ, bonã nõ tua ꝟtute, vtpote qui nondum eras, ſȝ magno Dei dono ſortitꝰ es animã, ſi extrema bona ꝯſideras, videbis te parẽtibus honeſtiſſimis ortũ, inter p̃mores vrbis tuę cõſtitutuȝ, ad pręclaꝝ ſexdecimuiratꝰ collegiuȝ duȝ adhuc eſſes iuuenis aſcitũ, et ea ſumma ẽ apud ciues tuos autoritas, primuſq̈ magiſtratus. Adde ꝙ in hac optima Bononiẽſi Ariſtocratia ab optimatibꝰ quęſtoꝛ electus es, et prefectus ęrario. Quod eſt ⁊ charitatis omnium in te, et tuę in om̃es fidei magnũ argumentuȝ. Hęc ad animi tui trãquillitateȝ parum facit, ꝙ dei munere in ea tempora incidiſti, quibus pręter cõſuetudinem ſuaȝ patria tua Bentiuoloruȝ prudentia rem gubernãt, quinquagenaria iaȝ pace perfruitur. So